

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U OSIJEKU
Osijek, Kapucinska 21

BROJ: S-DO-29/2024
Osijek, 19. svibnja 2026.
ZP/MK

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU

za VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

OSIJEK

Na broj: St-43/2024

DUŽNIK: CENTAR FAKTOR d.o.o. u stečaju, OIB: 69566160187, Zagreb,
Radnička cesta 39

VJEROVNIK: REPUBLIKA HRVATSKA, za Ministarstvo financija i Ministarstvo
poljoprivrede, šumarstva i ribarstva, zastupana po Županijskom
državnom odvjetništvu u Osijeku

ŽALBA VJEROVNIKA

Rješenjem naslovnog suda br. St-43/2024-122 od 13. svibnja 2026. odbijen je zahtjev vjerovnika Republike Hrvatske te BKS Bank AG za ukidanje odluke skupštine vjerovnika donesene na završnom ročištu od 27. travnja 2026. pod točkom IV. dnevnog reda. Navedenom odlukom uskraćena je suglasnost stečajnoj upraviteljici da nakon zaključenja stečajnog postupka, u ime i za račun stečajne mase dužnika nastavi parnični postupak Povrv-3899/2025 pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu protiv tuženika Smiljana Pilipovića. Posljedica ovakve odluke skupštine vjerovnika je povlačenje tužbe stečajnog dužnika kao tužitelja u predmetnoj parnici.

Vjerovnik Republika Hrvatska pobija navedeno rješenje radi sljedećeg:

Sud ovu odluku obrazlaže stavom da odluka skupštine vjerovnika o uskrati suglasnosti nije protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika zato što su za odluku glasali vjerovnici sa tražbinama koje ukupno iznose 12.432.542,67 EUR, dok su protiv bili vjerovnici čije tražbine iznose 6.505.508,56 EUR. Iz ovoga sud zaključuje da je odluka donesena uvjerljivom većinom prema visini utvrđenih tražbina stečajnih vjerovnika, te zbog toga nije protivna zajedničkom interesu vjerovnika.

Ovo je pogrešno tumačenje smisla i sadržaja odredbe čl. 108. st. 1. SZ i procjene što je to uopće zajednički interes vjerovnika. U smislu odredbi Stečajnog zakona jedini zajednički interes vjerovnika u ovom postupku je što veće namirenje vjerovnika, te se je sud dužan prvenstveno rukovoditi ovom okolnosti prilikom procjene da li je pojedina odluka skupštine vjerovnika u zajedničkom interesu vjerovnika ili ne. Pri tome nije odlučno koliki iznos tražbina imaju vjerovnici koji su glasovali za odnosno protiv prijedloga pojedine odluke.

Sporni prijedlog pod točkom IV. dnevnog reda predviđao je da stečajna upraviteljica nakon zaključenja ovog stečajnog postupka nastavi u ime i za račun stečajne mase dužnika parnični postupak Povrv-3899/2025 pod uvjetom da na ime osiguranja parničnih troškova zainteresirana osoba uplati predviđeni predujam. Evidentno je da se ovakvom odlukom ne opterećuje ni stečajna masa ni bilo tko od vjerovnika ukoliko ne žele uplatiti predujam parničnih troškova, a onaj tko ih odluči uplatiti čini to isključivo na vlastiti rizik i na vlastiti teret. U slučaju nastavka parničnog postupka, ukoliko stečajni upravitelj uspije u sporu, stečajna masa može ostvariti značajna sredstva koja bi poslužila za namirenje vjerovnika (vrijednost spora u navedenoj parnici je 1.241.439,91 EUR-a). Ukoliko bi stečajni dužnik povukao tužbu evidentno je da ne postoji nikakva mogućnost namirenja vjerovnika.

Dakle već iz ovoga je jasno vidljivo da u slučaju nastavka parnice stečajni vjerovnici mogu samo ostvariti korist, odnosno mogućnost namirenja bez ikakvih troškova (osim onog vjerovnika koji svojom voljom preuzme takav rizik), dok u slučaju povlačenja tužbe ovakve mogućnosti nema, što jasno ukazuje da odluka skupštine o povlačenju tužbe nije u skladu sa temeljnim zajedničkim interesom vjerovnika.

Sud nadalje obrazlaže odluku činjenicom da je na skupštini vjerovnika za predmetnu odluku osim Smiljana Pilipovića i sa njim povezanih društava glasao i vjerovnik Zagrebgradnja d.o.o., pa zaključuje da bi i radi ovoga predmetna odluka skupštine bila u zajedničkom interesu vjerovnika, što također nije točno. Naime, iz stečajnog spisa se ne može zaključiti zašto je Zagrebgradnja d.o.o. glasovala protiv nastavka parničnog postupka, ali je to evidentno odluka koja nije u njihovom interesu kao stečajnog vjerovnika, već u nekom drugom interesu koji nije vezan uz ovaj stečajni postupak i položaj stečajnih vjerovnika. Stoga se ne može zaključiti da je odluka u zajedničkom interesu svih vjerovnika samo zato što je za nju glasao i vjerovnik Zagrebgradnja d.o.o.

Potpuno je evidentno da predmetna odluka o povlačenju tužbe koristi isključivo tuženiku iz te parnice Smiljanu Pilipoviću i sa njim povezanim društvima, a protivna je interesu ostalih vjerovnika, što znači da ne postoji zajednički interes svih vjerovnika za povlačenjem tužbe.

Sud nadalje obrazlaže odluku i činjenicom da bi i u slučaju uspjeha u predmetnom parničnom postupku naplata od Smiljana Pilipovića bila upitna jer on na sebi nema imovine. Ova činjenica je manje važna jer se njegovo imovinsko stanje može utvrđivati i nakon pravomoćnog okončanja parničnog postupka kroz narednih deset godina, do kada je moguće pokretati ovršne postupke temeljem parnične presude. Dakle radi se o pitanju mogućnosti naplate kroz sljedećih deset do petnaest godina, što sud u ovom trenutku ni na koji način ne može objektivno procijeniti.

Sud također pogrešno ističe kako bi u slučaju uspjeha stečajne mase u parnici, Smiljan Pilipović mogao staviti prigovor prebijanja, pa bi se tražbina Smiljana Pilipovića u ovom postupku umanjila. Međutim, ovakav bi prijeboj bio nedopušten prema odredbi čl. 176. st. 1. Stečajnog zakona, jer remeti ravnomjerno namirenje vjerovnika. Stoga do prijeboja ne može doći, te je ova okolnost potpuno irelevantna za odluku suda koja se pobija ovom žalbom.

Radi navedenog predlažemo Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske da pobijano rješenje preinači i usvoji zahtjev za ukidanjem odluke skupštine vjerovnika, ili da predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

ZAMJENIK ŽUPANIJSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA
Zoran Perkušić